

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne : **E. N.**, bývajúca v R., zastúpená JUDr. M. A., advokátom v B., proti žalovanému : **M. N.**, bývajúcí v R., zastúpený JUDr. L. J., s.r.o., so sídlom v R., **o vydanie predbežného opatrenia v konaní o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 3 C 107/2009, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. januára 2010 sp.zn. 8 Co 13/2010

t a k t o :

Dovolanie žalovaného proti zmeňujúcej časti výroku uznesenia odvolacieho súdu **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením z 19. januára 2010 č.k. 8 Co 13/2010-88 zmenil uznesenie Okresného súdu Ružomberok z 17. decembra 2009 č.k. 3 C 107/2009-75 tak, že nariadil žalovanému, aby nevstupoval do priestorov v I. podlaží, a to kotolňa a sklad, v I. nadzemnom podlaží, a to hala, chodba, kuchyňa, izba, komora, schodište a garáž a v II. nadzemnom podlaží, dve izby, kúpeľňa, terasa (budúca kúpeľňa) a balkón, všetky nachádzajúce sa v rodinnom dome zapísanom na LV č. X., súp. č. X., vedeného Správou katastra R., obec R., Katastrálne územie R., nachádzajúci sa v R.. Vo zvyšku návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.2.2010.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu do jeho zmeňujúcej časti podal dovolanie žalovaný s odôvodnením, že pre vydanie predbežného opatrenia neboli splnené zákonom predpokladané podmienky, že ide o rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávnych skutkových zistení, resp. zo skutkového stavu, ktorý neobstojí a z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že predmetné rozhodnutie je vecne nesprávne a neodôvodnené

a nepreskúmateľné, pričom postupom súdu pred jeho vydaním sa žalovanému odňala možnosť konať pred súdom. Predovšetkým uviedol, že Krajský súd v Žiline vydal predbežné opatrenie napriek tomu, že pred jeho vydaním nebol žalovanému doručený ani návrh na vydanie predbežného opatrenia, ani rozhodnutie súdu prvého stupňa a ani odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Odvolací súd rozhodol bez toho, aby pred vydaním svojho rozhodnutia dal žalovanému možnosť vyjadriť sa k návrhu na vydanie predbežného opatrenia, pričom v podstate zo žalovaného urobil zo dňa na deň bezdomovca. Týmto postupom došlo podľa jeho mienky k zásadnému zásahu do práv žalovaného ako účastníka konania a je tu daný dovolací dôvod v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p., nakoľko týmto postupom sa žalovanému odňala možnosť konať pred súdom. Pre vydanie predbežného opatrenia v danej veci neboli splnené zákonom predpísané predpoklady vymedzené v ustanovení § 102 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Z návrhu a ani z vydaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva prítomnosť nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy pre žalobkyňu. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobkyňa navrhla dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade

cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenia, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovaným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odňatiu možnosti žalovaného pred súdom konať malo podľa jeho názoru dôjsť tým, že pred vydaním predbežného opatrenia Krajským súdom v Žiline nebol mu doručený návrh na vydanie predbežného opatrenia ani rozhodnutie súdu prvého stupňa a ani odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa; odvolací súd rozhodol bez toho, aby pred vydaním svojho rozhodnutia dal žalovanému možnosť vyjadriť sa k návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Podľa § 75 ods. 9 O.s.p. o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia bolo doručené právnemu zástupcovi žalovaného 10.2.2010, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, uznesenie Okresného súdu Ružomberok o zamietnutí návrhu na predbežné opatrenie ako aj odvolanie žalobkyne boli doručené právnemu zástupcovi žalovaného 15.2.2010.

Hore uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že konaním súdov nižších stupňov žalovanému nebola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. Postup súdov bol v súlade s literou zákona.

Neobstojí ani námietka žalovaného, že rozhodnutie odvolacieho súdu je neodôvodnené a nepreskúmateľné. Podľa názoru dovolacieho súdu napádané uznesenie odvolacieho súdu spĺňa náležitosti § 157 ods. 2 O.s.p., je dostatočne a presvedčivo odôvodnené.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže je dovolanie žalovaného v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci

proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 243d ods. 5 O.s.p., § 145 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová